

Ех, онези ноци

Ех, онези ноци, литър водка, секс и рокендрол;
имахме китари, возехме в трабанта мацки бол,
без пукнат лев, но какъв страшен кеф,
спомени, спомени само.

Всяка вечер в бара, русенски бохем и то какъв,
с тънката цигара, мъничко талант и синя кръв,
Блекмор е бог, щом ни пронизва ток,
спомени, спомени само.

Много шумни, неразумни, остроумни все пак,
неудобни, но свободни и способни – няма как,
по-различни, неприлични, фантастични
сме още нали.

Минаха години, но в съня ни скита Мечо Пух,
възрастни момчета, но сме живи, млади сме по дух,
хайде на бас, че сме по-серт от Вас -
спомени, спомени само.

И посребрени, уж по-мъдри, днес сме вече,
какви мъже с титанови сърца,
но онзи глас, близък и далечен,
гласът на спомена ни води.

Живко Колев